

eller vilde ubdele Premier uden hvert andet eller trede Aar, havde Afgang til Statens Tilskud, er ganske ligefrem. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) har under Nr. 3 stillet et Vædringsforslag, som jeg tror, han tillægger en Betydning, som det i Virkeligheden ikke har. Det forekommer mig, at Inddelingen af Landet i Distrikter er mere et Administrationsanliggende end et Lovgivningsanliggende; men naar det ærede Medlem lægger særlig Vægt paa, at det skal fastslaaes ved Lov til Betryggelse saavel for Administrationen som for Befolkningen, vil jeg dog sige, at denne Fastslaaelse ved Lov i sig selv har saa overmaade Lidt at betyde, naar Regjeringen efter Forslag af en Landboforening, maaske en overmaade lille, af hvilke der jo er mange, kan foretage en saadan Omfordeling af Distrikterne. Hvis det ærede Medlem kun vilde opnaa det, at denne Inddeling alene kunde forandres ved Lov igjen, laa deri ganske vist en Sikkerhed for, at det ikke kunde roffes, at det stod fast, at man ikke kunde være udsat for, at der foretoges Forandringer, enten til den ene eller den anden Side, at der sammendroges flere Landboforeninger i een, eller at der foretoges Udparcelleringer, hvad der ligger nær for, hvis man vil tage Hensyn til Landboforeningernes Onsker; men da det staar Indenrigsministeren frit for at foretage Forandringer, naar der kommer Inddragende derom fra en Landboforening, ser jeg ikke, at der er nogen Betryggelse ved denne Fastslaaelse. Men Sagen er den, det er ikke Landboforeningerne, større eller smaa, een eller flere, der egentlig have Adbkomst til eller ere særlig stikede til at gjøre Forslag i saa Henseende, det er Hingsteskuekommissionerne; Landboforeningerne bidrage jo ikke til Premierne, det er Staten, der udreder det fulde Beløb, og de have altsaa ingen Adbkomst til at gjøre Forslag. De have det mindre nu end tidligere, da de kunde skaffe sig Indflydelse paa Dommervalget ved at give Tilskud. Denne Bestemmelse er nu hævet, og den er hævet, fordi de aldrig eller i hvert Fald i Reglen ikke have haft den Interesse for Sagen, at de have givet et saadant Tilskud. Jeg ser heller ikke nogen særlig Betryggelse deri, at Hingsteskuekommissionerne fastslaaes ved Lov, naar de som sagt kunne forandres ved Indstilling fra en enkelt Landboforening. Det vilde jo ikke være vanskeligt for en Minister, som vilde foretage en saadan Forandring, at faae en eller anden Landboforening til at gjøre Forslag i saa Henseende. Men jeg tror, at man kan tiltro Administrationen mere Paalidelighed. Følgen af, at Lovforslaget bliver vedtaget, som det foreligger, er den, at de nuværende Kredse ville blive bibeholdt. Det er ganske det Samme, som var Tilfældet i 1862, da man fastsatte, at Amtsraadskredsene i Reglen skulde falde sammen med Hingsteskuekredsene, og

man gav Regjeringen Bemyndigelse til at gjøre Forandringer heri, slaa flere Kredse sammen eller foretage Omlægninger imellem dem. Det er det Samme, som finder Sted her; de bestaaende Kredse ville blive bibeholdt, men Administrationen faar isølge Lovens Afgang til at foretage Forandringer heri. En Forandring vil nu ganske vist ikke foregaa uden efter Indstilling af en Hingsteskuekommission, det er den Autoritet, som efter sin hele Virksomhed bedst maa kunne bedømme, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at foretage Forandringer i det Bestaaende. Det er kun efter Indstilling af en saadan, at der vil ske en saadan. Men der er ikke Noget til Hinder for, jeg anser det endog for sandsynligt, at førend man skrider til en saadan Forandring, vil Bestyrelsen for de samlede Landboforeninger blive hørt. I Sjælland har man jo en Bestyrelse for de samlede Landboforeninger, og i Sjælland ønsker man at danne en saadan samlet Forening, og jeg anser det for høist sandsynligt, at Indenrigsministeriet ikke vil skride til en Omfordeling af Distrikterne, uden at have indhentet Betænkning fra disse Bestyrelser; men derimod kan jeg ikke negte, at baade de eksisterende smaa Landboforeninger og de, der efter den Tilbøjelighed til Udparcellering, som er tilstede, ville komme, efter min Mening kun have overmaade ringe Adbkomst til at faae Indflydelse paa dette Forhold. Deres Indstillinger ville jo væsentlig gaa ud paa at forøge Distrikterne, ligesom Bestræbelserne hidtil ere gaaede ud paa at forøge Landboforeningerne; men en saadan Forandring vilde jeg anse for overmaade uheldig, og Resultatet vilde derfor i Almindelighed blive, at deres Indstillinger ikke vilde blive tagne til Følge. Deraf vilde igjen væles Utilfredshed med Administrationen og en Mængde uforsømt Skrivi og Klager. Jeg tror, at Sagen ordnes i alle Henseender paa den heldigste og mest betryggende Maade, naar man ganske lader den hvile i Administrationens Haand, og man kan være overbevist om, at ingen Minister vilde finde en særlig Fornøielse i at experimentere paa dette Omraade, ligesom jeg er overbevist om, at den Frygt, der er bleven yttret for, at Forandringer i Hingsteskuekredsene skulde lede til, at en Minister paa en særlig Maade gjorde sin Interesse, f. Ex. for den ædle Hesteaal, gældende, ikke har nogen Grund. Det tror jeg ikke kan lade sig praktisere paa den Maade. Jeg skulde derfor meget ønske, at man vilde forkaste dette Vædringsforslag og berolige sig med, at Lovforslaget indeholder en naturlig og praktisk rigtig Regel, som der ikke er nogen Grund til at antage vil blive misbrugt hverken i den ene eller i den anden Retning, men at Sagen vil faae den naturlige Stilling derved, at enhver Forandring, der skal foregaa, vil ske efter Indstilling af den kyndige Autoritet, Hingsteskuekommissionen,